

at det gode Tyende forlanger et anbefalende Studsmaal; jeg mener derfor, at intet Studsmaal, eller blot en Betegnelse af den Tid, den Bedkommende har staaet i den Paagjældendes Tjeneste, vil være et slet Studsmaal. Jeg kan idetmindste ikke nægte, at jeg, naar et Tyendet ikke havde gjort sig skyldigt i en bestemt Lovovertrædelse, da det saa var min Pligt at bemærke dette, bestandig har indskrænket mig til at sige, at Tyendet har tjent mig fra den Tid og til den Tid; jeg mener, at deri ligger Studsmaalets Nytte, idetmindste har jeg, naar jeg fæstede, altid vogtet mig for et Tyende, der bragte en slig Studsmaalsbog, og da jeg i henimod 20 Aar stadigt har holdt nogle og 50 Tjenestefolk, har jeg dog nogen Erfaring i den Retning. Jeg mener derhos, at, naar man hæver al Forpligtelse til at tage Tjeneste, skal man ikke paa samme Tid gjøre det dobbelt ubehageligt for dem, som desuagtet vælge denne Maade at ernære sig paa. Jeg anseer det for det Heldigste, at Tyendet tager fast Tjeneste; man skal derfor ikke paalægge dem at fare om, og, saa at sige, tage deres Characterbog med dem i hele Livet, medens de ved at vælge den Vej, som efter min Mening er den mindre heldige, at ernære sig ved Dagløn, slippe derfor. Det forekommer mig derfor, at der er adskillige væsentlige Puncter i Loven, som jeg for mit Bedkommende vilde anfæe det for meget heldigt at faae forandrede, og jeg skal derfor til sin Tid nærmere tilslade mig at gjøre Forslag derom, hvis Sagen ikke, som jeg haaber, kommer til Behandling af et Udvalg.

Tfcherning: Jeg troer, at det sidste Forhold, som det ærede Medlem har berørt, er et meget vigtigt, og jeg troer, at han har haft væsentlig Ret i Alt, hvad han derom har sagt. Dette kommer saameget mere til at springe i Dinene, naar man lægger Mærke til, at den egentlige Tyendelovgivning ikke er en naturlig Lovgivning, men en Lovgivning, som hidrører fra den Overgangsperiode, hvori vi befinde os. Tyendelovgivningen er, saavidt jeg kan see, ikke Andet end en offentlig Erklæring om, hvorledes et vist Contractforhold skal forstaaes, naar der ikke er truffet specielle Overenskomster mellem Par-

terne. Naar man nu antog det, som var det Naturlige i dette Forhold som i ethvert andet, at Parterne selv sørge for at have deres specielle Contractforhold, som de vilde, saa var man ude over Nødvendigheden af enhver Tyendelovgivning. Der er noget ganske Besynderligt i at sige, at, fordi en Person træder i det eller det Tjensteforhold til mig, skal han paa engang være en anden Lovgivning underkastet, end naar han træder i et andet Forhold. Det er ogsaa, saaledes forekommer det mig, ganske rigtigt bemærket af det ærede Medlem, at der er en Modsætning i at besværliggøre et Forhold, som i sig selv er ønskeligt, nemlig det contractmæssige Tyendeforhold for længere Tid. Man ophæver, og deri troer jeg man gjør Ret, Forpligtelsen for visse Classer af Menneffer til at tage fast Tjeneste; thi hvor er Grændsen mellem dem, der skulle tage fast Tjeneste, og dem, der ikke skulle det? Naar man seer et ungt Menneffe, rigt født, løbe omkring til ingen Nytte, i Svir og Sværm paa Kjøbenhavns Gader, burde han da ikke have fast Tjeneste, og naar man derimod seer en fattig benytte sin Tid og sine Timer, for at arbejde sig op i en Retning, som aldeles ikke hører sammen med et Tyendeforhold, hvorfor skal han, fordi han er født i en vis Folkeklasse, være forpligtet til at tage fast Tjeneste? Det er ganske sikkert, at Begrebet om „fast Tjeneste“ falder bort ligeoverfor hele vor nærværende Samfundsudvikling, og derved falder i Grunden Begrebet om en Tyendelovgivning bort af sig selv. Jeg siger paa ingen Maade, at denne Lov derfor bør forkastes; jeg begriber meget godt, at der skal gaae en Række af Aar hen, maaskee en Slægtfølge til, inden vi begribe, at vi Allesammen ere bedst tjente med, at en saadan Lovgivning ikke eksisterer. Endnu maa den være, og jeg skal heller ikke gjøre nogen Indsigelse mod Lovens Affattelse i det Hele; men jeg troer, at man burde ramme disse Puncter, som her ere berørte. Man bør ikke følge det ærede Medlem i at forlange indført nogen fast Tjenesteplicht, men man bør, troer jeg, følge ham i at affaffe det, som er fastsat om Studsmaalsbøger, saa kommer man ogsaa udover Bamseligheden med Stempelpa-